

[Hans Nielsen.]
ratkonservative Flertal her i Tinget og Regeringen yder Lovforslaget.

Det undrer mig for Resten, at man ikke er mere hidsig paa dette Lovforslag fra Venstres Side, end Tilfældet er; thi det er dog endelig et Lovforslag, som rører ved Erhvervsfriheden i Modsætning til det andet berygtede Lovforslag, der nylig har forladt det høje Ting, og som slet intet har at bestille med Erhvervsfrihed. Men det her foreliggende Lovforslag griber ind i Spørgsmaalet om Adgangen til Erhverv, det betjener sig endog af flere af de Udtryk, som Venstre anvendte i det første Lovforslag, det fremsatte om Erhvervs- og Arbejdsfrihed. Der er allerede i § 1 Tale om en Produktion og Omsætning, som kan udøve en bestemmende Indflydelse paa Pris- og Omsætningsforhold. Det er omtrent de selv samme Ord som i § 1 i Venstres først fremsatte Lovforslag. Raadet skal afgive Erklæringer om, hvorvidt der ved uforsvarlig Konkurrence, Misbrug af økonomiske Magtmidler m. v. er hidført en urimelig og skadelig Indskrænkning i den frie Erhvervsudøvelse. Man skulde jo tro, det var Problemer, som optog den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Olav Olsen, og den højtærede Handelsminister, saa de hverken kunde sove Dag eller Nat for dem. Men her er Interessen jo i høj Grad kølnet.

Jeg vil anbefale, at vi underkaster dette Problem en meget alvorlig Undersøgelse. Om vi fra vor Side maaske kan stille Forslag om andre Fremgangsmaader end den i § 5 foreslaaede, vil der blive Lejlighed til at udtale sig om i Udvalget. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til en meget velvillig Behandling.

Fraenkel: Jeg skal først og fremmest henvise til mine tidligere udførlige Udtalelser om denne Sag — de staar Sp. 4718 i Folketingstidenden for 1925—26 —, og dernæst skal jeg i Anledning af den ærede Ordførers Udtalelser om, at Grunden til, at dette Lovforslag kun kan glæde sig ved ringe Interesse, er den almindelige Sløvhedstilstand, bemærke, at skønt jeg ikke skal benægte, at en saadan Sløvhedstilstand er til Stede, mener jeg dog, at denne Mangel paa Interesse ikke helt er en Virkning heraf. Jeg tror snarere, det er en Virkning af, at alle føler, at Arbejdet i dette Spørgsmaal er saa ganske overordentlig vanskeligt, at Problemet i sig selv er saa vanskeligt, og dernæst beror det vistnok ogsaa meget paa, at de ærede Forslagsstillere, i alt

Fald efter min Opfattelse, paa ingen Maade har klaret Spørgsmaalet godt i det Lovforslag, de her har forelagt.

Der er, hvis jeg maa bruge det Udtryk, noget underlig maaligt ved dette Forslag, noget spækhøkeragtigt, noget personligt, som altid har været mig imod, og jeg tror, det meget beror paa, at de Herre, der har forelagt det, ikke rigtig har set, hvor Kærnen i Problemet ligger, saaledes som jeg har søgt at klargøre det i de Udtalelser, jeg henviste til.

Der mangler jo i en ganske kolossal Grad virkelig økonomisk Oplysning, ogsaa blandt os Politikere. Vi forstaar ikke, hvad det egentlig er, der foregaar i Verden. Man behøver blot at se ud over denne Sal i dette Øjeblik, da et Spørgsmaal, som er et virkelig Verdensproblem, bliver behandlet her, for at blive klar over, at der ingen Forstaaelse er af Problemet. Hvis man forstod det, vilde Medlemmerne være til Stede, og Diskussionen vilde jo saa rejse mange Problemer.

Men jeg synes heller ikke, at de ærede Forslagsstillere griber det rigtigt an. Jeg skal blot nævne dette, at Diskussionen begynder i Aar i Februar, og det tror jeg, den har gjort hvert Aar. Det gør jo, at man oprigtig talt ikke med Fornøjelse gaar ind i et Udvalg om denne Sag, for det er jo ganske umuligt, at der i Aar kan komme noget ud af det; der kan komme en og anden overfladisk Historie, og der kan ogsaa gøres et forbedrende Arbejde, men det er plat umuligt, at der kan komme noget Resultat ud af det, vi har alle sammen Hænderne fulde. Skal et Lovforslag, der omhandler dette Problem, udarbejdes med nogen virkelig Alvor, maa det frem lige i Begyndelsen af en Samling, og et Udvalg maa nedsættes straks af Mænd, der i denne Samling saa at sige ikke har andet at gøre end det samme.

Jeg vilde altsaa, hvis det havde beroet paa mig, have foretrukket at trække dette Lovforslag tilbage og ventet til næste Rigsdagssamling. Men enfin, nu er det kommet frem, og saa kan vi jo træde sammen igen. Jeg tror ikke, vi faar noget ud af det i Aar, men lad os saa se at faa noget ud af det næste Aar. Og saa er det nødvendigt, at det kommer til Behandling straks ved Samlingens Begyndelse, saa at der med det samme kan blive nedsat et Udvalg.

Ordføreren for Forslagsstillerne (P. Munch): Den højtærede Minister synes